

door op het terrein, gelegen te
kadaster gekend onder

Len

in eigendom toebehorende aan geboren te
op en geboren te
op beiden wonende te

- afbraak en verbouwing van diverse bijgebouwen;
- aanleg betonverharding;

te op niet nader te bepalen data in de periode
1990-1994.

De hierboven genoemde feiten thans strafbaar overeenkomstig
de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204
van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 06.06.1999);

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in
openbare terechtzitting;

Gelet op het tussenvennis van onderhavige kamer van 16 mei
2006, waarbij de strafvordering vervallen verklaard werd in
gevolge verjaring en waarbij de herstellenvordering voor advies
voorgelegd werd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2006, ter griffie af
niet ontvangen op 16 oktober 2006, maakte de Hoge Raad zijn
advies over.

De zaak werd hernomen in de gewijzigde samenstelling van de
zetel.

Beklaagden zijn niet verschenen, noch iemand voor hen.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand is de enige maat-
regel die leidt tot het volledig wegnemen van de fysieke ge-
volgen van het schadeverwekkend bouwbedrijf. Het is de enige
manier waarop de kroonking van het algemeen belang volledig op-
geheven wordt; deze maatregel komt steeds tegengesteld aan de vere-
isten van de goede ruimtelijke ordening, wat niet kan gezegd
worden van de alternatieve herstellvormen (vergelijk: Vandaele,
P., "De herstelmaatregel in het Vlaamse decreet ruimtelijke
ordening", Kluwer, 2006, p. 348-349).

De Rechtbank is in de gegeven omstandigheden van oordeel dat de vordering tot herstel, zoals geformuleerd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in datum van 25 februari 2002, volledig en onverkort gegrond voorkomt, eerder dan de afgezwakte versie overeenkomstig vorenstaand advies.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid: 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken; 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK,

Rechtsende bij verstek.

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en als volde gegend.

Veroordeelt beklaagden tot herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert:

- afbraak van alle bijgebouwen die werden heropgericht, inbegrepen alle funderingen en verhardingen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein;
- dempen van de vijver met teelaarde;
- uitbreken van de verharding;
- afgraven van de aarden berm;
- na de werken moet het terrein genivelleerd worden en het maaiveld moet hersteld worden in aansluiting met de omliggende terreinen;

Bepaalt de termijn voor uitvoering van deze werken op één jaar en beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien op kosten van de overtreders voor het geval dat de plaats niet binnen deze termijn in de vorige staat wordt hersteld.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van negen januari tweeduizend en zeventien.

waar zetelden:

Alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,